

Per la bona Prempsa

Bella escena celebrar la diada de la Prensa católica en la festivitat del Princep dels Apòstols, Sant Pere, Patró de l'Acció Catòlica universal.

Sant Pere és la pedra ferma on Crist va edificar la seva Església. Tú ets Pere i damunt d'aquesta pedra bastiré la meva Església, digué Jesús. L'Església Catòlica, que té els seus fonaments en aquesta roca solidíssima, ha resistit per espai de vint centurias tots els embats, totes les tempestes provocades per l'espiritu del mal. I avui l'obra de Crist, que és immortal perquè la saba que la vivifica és divina, es troba plenària de vida i sota el seu brancatge ufanós s'aixoplugu milions i milions de creients escampats per totes les parts del món.

No manquen dificultats ni contradiccions a la tasca apostòlica de l'Església. Els homes que antany varen perseguir i varen crucificar el Diví Mestre, perquè la diafanitat i la pureza dels ensenyaments i de la moral que havia vingut a predicar feria llurs paralles impures, ara perseguixen els seus seguidors per idèntic motiu.

Es coarten els drets sacratíssims de l'Església; es persegueix la jerarquia, els sacerdots, les congregacions religioses, les obres d'apostolat i d'accio catòlica. Es suprimeix el Sant Crist i tot signe religiós de les escoles, de les ciutats, del terror, de la societat. Es que avoreixen la elareda, perquè la llum de la veritat fa massa vistentes les tares de la nostra vida corrupta.

En front de tots els perseguidors, disfressats o descoberts, els catòlics tenim el deure de presentar-nos compactes per defensar els furs de la veritable libertat i justicia.

Avui dia una de les armes que podrem brandir amb més eficàcia és el diari, el periòdic, el paper imprès. Així ho han reconegut els Sants Pares i els Prelats que amb santa insistència ens esperonen a vetllar per la pujança de la premsa catòlica.

Els nostres contraris han après molt bé la lligó. Mireu sinó aquest devessall de paper imprès que difonen a diari per fer viable el triomf del sectorisme i per desfer els vincles morals que aguanten la societat.

Si realment volem defensar amb eficàcia els nostres drets més sagrats, si desitgem la llibertat de l'Església, si maledem per tal que la pau i la benestança retornin a la societat, es precis que mantinguem una premsa forta i plenària de vida, que pugui contrarrestar les campanyes dissolvents de la premsa contrària.

Això únicament pot aconseguir-se prestant-hi tothom el seu ajut. La quantitat i la qualitat d'aquest podrà variar segons les possibilitats de cada ciutat.

Els periòdics els podem classificar en tres grans grups: bons, neutres dolents.

Peranyen al primer, aquells que estan prèviament visats per la censura eclesiàstica, siguin quines siguin les idees polítiques que sustenen. Podem també considerar incluits en aquest mateix grup aquells altres que, encara que estan mancats d'aquest requisit amb tot, els seus escrits estan ajustats al dogma i a la sana moral, i mes es troben sempre al costat de la jerarquia.

Hem de tenir cura especial de no perjudicar amb les nostres paraules ni amb la nostra actuació, els diaris que tenen una ideologia política diferent de la nostra. Per damunt de les petites de la política, que ens divideixen, hi ha una cosa més enllairada que ens agermana a tot, la fe.

I per aquestes creences moltes vegades ens haurem de trobar en un mateix front de combat per a oposar-nos als manejos tenebrosos de la masoneria, a lleis promulgades per Governos sectorials, a les campanyes immorals iniciades per negociants poc escrupulosos, i a tot aquell que vulgui lesionar qualsevol dels drets de l'Església, que són els drets de Crist i per tant els drets de tots els catòlics.

Existixen periòdics neutres en matèria religiosa? En el sentit estricte de la paraula creiem que no. Qui no és amb Mi, està en contra Meu, va dir el mateix Crist.

Es cert però que hi ha una gran quantitat de publicacions que semblen inclinar-se al nostre costat, però per debilitat o per por de perjudicar els seus interessos amb una declaració terminant de llur ideología admeten contemporitzacions amb els adversaris, per el qual nosaltres no els podem comptar entre els bons.

Contra aquesta mena de periòdics una excessiva combativitat seria contraproduent. Val més que, el que tingui alguna autoritat o alguna influència damunt d'ells, aprofiti totes les avinentesses per a menjar-los pel bon camí.

En el tercer grup, o sigui entre les publicacions francament dolentes, hi devem posar en primer lloc, aquelles que han estat condemnades expressament per l'autoritat eclesiàstica. I també totes les que atenen contra el dogma i la sana moral.

Aquests periòdics és molt fàcil distingir-los per l'irreverència amb que tracten totes les coses sagrades: el dogma, la moral, els sacraments, la litúrgia. I per les seves campanyes barroeres contra l'episcopat, la clerecia i les ordes religioses.

Els diaris dolents ni llegir-los, ni comprar-los. Tenim l'obligació estricta d'allunyar-los de nosaltres, com un verí que podria causar la mort espiritual de la nostra ànima.

Pensin també la greu responsabilitat que contreu els catòlics que els proporcionen algun ajut sigui de l'ordre que sigui, puit que es fan solidaris i per tant responsables de les campanyes immorals que vagin fent.

La nostra predilecció constant i el nostre ajut decidit ha d'ésser per la Premsa catòlica. Pel periòdic, revista, diari, que dia tras dia, ser-se defalles i claudicacions, defensa les conquestes morals dels cristianisme.

L'ajut ha d'ésser primerament amb la nostra subscripció i la dels

L'èxit de l'ensenyença religiosa, a Bèlgica

Buduselles. — Una agrupació que s'intitula "Lumière", publica una estadística dels convents a Bèlgica, a fi d'alimentar la campanya anticlerical.

Principalment denuncia el fet que, del 1920 al 1930, el nombre dels convents ha pujat de 1.763 a 2.303, que el de religiosos i religioses ha augmentat en 4.462, amb un total de 58.973, dels quals 11.816 són estrangers.

A propòsit d'aquesta xifra, la "Gazette de Liège" fa remarcar que l'estadística de "Lumière" omet de rotar—per què?—el que segueix: el nombre de religiosos de nacionalitat estrangera ha baixat, entre els dos darrers censos decennals de 13.501 a 11.816, això és, una disminució del dotze i mig per cent.

El nostre confrare de Lieja afegeix:

"El creixement del nombre de convents i religiosos a Bèlgica és, doncs, exclusivament cosa de nacionals.

Es molt veritat que un nombre creixent de ciutadans i de ciutadanes belgues experimenten el desig d'abracar la vida religiosa, és a dir, que volen seguir una vocació elevada, tot usant de les grans llibertats—llibertat de cultes, llibertat d'opinions i d'associació—oficialment garantides per la nostra llei fonamental.

Es ben de lamentar que aquests aficionats a l'estadística renunciin a explicar quina cosa és la que els espanta en aquesta pràctica dels drets constitucionals...

...Pensem sobretot que són les comunitats dedicades a l'ensenyança el que fa perdre el fre a aquests detractors dels convents. Es la prosperitat de l'ensenyança catòlica, allò que els fa nosa. Però, també quin dret es rebellen contra la popularitat que fa el seu èxit? Si els pares de família prefereixen cada vegada més els religiosos de l'escola lliure als francmacions i socialistes revolucionaris de la escola "neutra", ¿no cal que els efectius del cos de professors confessionals es desenvolupi en conseqüència?

Quart: L'Ajuntament deu tenir en molts carrers que aquesta vegaça han quedat abandonats. La nit de la revetlla del Camp d'esport l'avenguda de Catalunya, paseig de Circunvalació, Saavedra, Sta. Clara, etc., donaven la sensació d'una desorganització fantàstica i un abandó imperdonable. L'Ajuntament no ha complert com li pertoca.

Quint: L'hora fixat en els pro-

NOTICIARIO BREVE

Disolució de Juventudes catòlicas en Alemanya.

Francia aprueba medidas contra la suspensión de transferencia alemana.

Un millón de yanquis pide el boicot al "cine inmoral". Los judíos y protestantes se adhieren a la campaña dirigida por los prelados católicos.

Inglaterra construirá una nueva flota de acorazados y treinta cruceros.

Japón piensa denunciar el Tratado de Washington.

Otro viaje a Francia del presidente en Marruecos con motivo de las gestiones francesas para la revisión del Acta de Algeciras.

El Gobierno cubano impotente para reprimir el terrorismo.

España ha sido reelegida para el Consejo Internacional del Trabajo.

El Gobierno alemán contra el Tratado de Versalles.

El asunto Stavisky se complica.

La cosecha española de trigo de 1934 es la segunda del presente siglo y se calcula en unos 47 millones de quintales.

Las Cortes celebrarán esta semana sesiones dobles todos los días.

La Generalidad nombra delegados gubernativos en las poblaciones donde la mayoría de los Ayuntamientos no son de la Esquerda.

España denuncia oficialmente el contrato de los petróleos con Rusia.

Ha llegado a Cádiz un español que ha sido diez años prisionero de los moros.

El Seminario de Barbastro va a ser devuelto a la diócesis. Había sido arrebatado por el Ayuntamiento el pasado verano. Precedió a la incautación un asalto preparado por elementos extremistas.

DE LES PASSADES FESTES

Ja han passat les festes. I es ara quan, en família, a cau d'orella, sense cap altra intenció que contribuir al perfeccionament de les festes, podem i devem fer-ne la critica sever i imparcial.

En primer lloc, creiem que no deu haver-hi més de tres falles. Altament les altres resulten com la de la Placa de la Font una birria i un engany. La potencialitat econòmica i els altres elements necessaris dels quals disposa Tarragona, no permeten ampliar el número de falles. Val mes fer-ne dues artístiques que sis de dolentes i de mal gust.

En segon lloc: Cal que la Comissió tingui la seguretat de que les falles que s'instalen no atemptin la moralitat, decència i bon tò. Si n'hi ha cap que desdigui de les nostres costums, la Comissió i si es precis l'Ajuntament té la obligació de prohibir llur exhibició.

Tercer: El programa de festes ha d'ésser a base d'espèctacles populars a l'aire lliure i dintre de la població.

Quart: L'Ajuntament deu tenir en molts carrers que aquesta vegaça han quedat abandonats. La nit de la revetlla del Camp d'esport l'avenguda de Catalunya, paseig de Circunvalació, Saavedra, Sta. Clara, etc., donaven la sensació d'una desorganització fantàstica i un abandó imperdonable. L'Ajuntament no ha complert com li pertoca.

Quint: L'hora fixat en els pro-

grames deu cumplir-se amb tota exastitut.

Ha de tenir-se en compte que els forasters tenen senyalada l'hora de retorn al poble, i es lleig que s'els obligui a posseir amunt i avall per la Rambla com succeeix el diumenge i el dia del Cos-Iris per espai de tres o quatre hores causant-lis greus molesties.

Aqueix retard fou causa de fortes censures per part dels forasters. I amb tota la raó.

Per això entenem que cal dividir la tasca que pessa demunt dels organitzadors, designant subcomissions o delegacions.

Sisè: Els industrials de Tarragona haurien d'haver conseguit del Comitè paritari l'autorització per a tenir aberts els establiments el diumenge. Tenim entès que es convoca una reunió al Centre Industrial per a tractar d'aqueix afer i varen compareixer 12 senyors.

Això no es ni sentir l'esperia comercial ni el patriotisme de la ciutat. Mes que industrials podrien dir que son senyors de vinya i horquet.

Setè: L'Ajuntament ha de preveure el cas d'aglomeració de públic i tenir disposats els seients suficients per a que si no totes, els menys bona part de les persones puguen contemplar l'espectacle amb relativa comoditat.

Feia llàstima i ens dolia en l'àpex veure aquests dies la gent sentada a les voraries, als parafangs dels cotxes o per les escales dels portals per no trovar una cadira ni un banc.

El periòdico catòlico es luz y guía. Sin él no se puede caminar. La sociedad moderna ha acumulado tantos obstáculos en el camino, que no hay medio de salvrios sin ese consejero leal, experimentado, que, día tras días, sin fatigarse jamás, va señalando los peligros y conoce la profundidad del abismo. Qué crimen el de los católicos que abandonan a su periódico!

nostres amics. Amb l'anunci, el comerciant, el ric, amb donatius; amb la seva col·laboració el literat; amb la propaganda i amb la pregària.

L'Esquerre no vol governar, sino manar. La Lliga no vol manar, sino governar. Per això son cara i creu.

JOAN SERRA.

Joventut Catòlica

Avui, a tres quarts de vuit, cercle d'estudis al nostre estatge social

Armanyà, 11, 1.er

Joves catòlics, assistiu-hi!

COMPANYYS Y LOZANO

Se van sustrayendo al Parlamènt aquells asumptos en los quals tiene puesta su atenció el país. Son cuestiones de verdadero interés, cuya solució ha de decir si el Govierno y las Cortes se dan cuenta de la gravedad que entrafan.

El problema con la Generalitat sigue en pie. Se anunciaba una fórmula jurídica que parece que no prospera, cosa de la que debemos alegrarnos, ya que no cabe otra fórmula que la anulación de la ley aprobada, sin competencia para ello, por el Parlamento catalán.

El asunto es clare y terminant. El más alto Tribunal ha fallado diciendo que el Parlamento autónomo no puede legislar sobre la materia que lo ha hecho, y no cabe otra fórmula que hacer desaparecer la ley origen del conflicto, y que a su vez las Cortes auténticas discutan y aprueben una ley análoga.

¿Qué dirian los catalanes si hubiera sido el Poder central el que se hubiera sometido al fallo del Tribunal de Garantías? Entonces quizá hubieran tenido motivos para adoptar la actitud de rebeldía en que se han colocado contra la ley y la razón.

Si este asunto se soluciona de una manera poco airosa para el Govierno de Madrid, habremos dado el camino a seguir a los nacionnalistas de unas y otras regiones cuando no quieran avenirse a cumplir una disposición o deseen traspassar los límites que les señalan los Estatutos.

Digan lo que quieran los gubernamentales, ha debido plantearse en las Cortes el problema en toda su intensidad. Después acaso sea demasiado tarde. Aunque no tenemos confianza en la mayoría de los diputados. Nos reafirma en esto lo ocurrido en la sesión del jueves.

cuestión de confianza la aprobación de los 25 millones para el Instituto de Reforma Agraria, y contra los deseos de la casi totalidad de los diputados, los 25 millones se incluyeron en el presupuesto. Poco se habría perdido porque se hubiera marchado el ministro.

No comprendemos qué razones aconsejarán al Sr. Alba para aplazar un día tras otro el suplicatorio para procesar al diputado socialista Sr. Lozano. Un señor al que se le han encontrado en su domicilio cerca de un centenar de pistolas, se pasea tranquilamente como si le hubieran hallado un centenar de pistolas de juguete.

Muchas veces no llegamos a comprender por qué consienten los diputados derechistas estas dilaciones incomprendibles. Con la cortesía y las buenas palabras no se logra nada, es preciso ponerse a tono con el adversario y el adversario no pierde ocasión por ganar terreno y hacer de las suyas.

Companys y Lozano son hoy los dos personajes del día. Estaría bien que con las Constituyentes triunfaran, pero sería desastroso que también con esas Cortes lograran su éxito.

Si Lozano no va a la cárcel, se siente el precedente de que los diputados se pueden dedicar a los manejos más peligrosos y prohibidos. Claro que con unas Cortes izquierdistas, los diputados derechistas estarían sometidos a toda clase de responsabilidades, no les valdrían ni los precedentes, eso se queda para cuando están en la oposición los socialistas.

El país, aunque no espera nada bueno de las Cortes, sigue con suya atención su actuación. Deberá tener presente los señores diputados.

EMIGDIO MOLINA.

Catalunya, arma del sectaris-me a mans de l'Esquerra

Les lluites de l'Esquerda a Catalunya no constitueixen més que una mobilització en un punt del llarg front del sectorisme europeu. Després d'una sèrie de lluites per conquerir el poble amb diversos ideals—igualtat i fraternitat; llibertat i juridicitat; solidaritat de classes; redempció proletària i d'altres—ja s'esvaeixen les mitologies i va apareixent la realitat. La realitat ha estat brutalment doble: enriquir-se uns quants de tots els raïsos (però que resulten sempre força a costa dels més). I descrisititzar les gents.

Que els partits esquerrans d'arreu, incloent-hi els socialistes, no han estat més que bandositats de rapinya, avui ja és cosa provada amb molts documents. A Viena, entre altres formes, robaven de la següent manera: imposaven una aportació a tot ciutadà per al Banc del Treball. Aqueix, a tall de pres-tec, deixava diners als Sindicats. I dins els Sindicats es feien fones. Amb motiu de la batuda del socialisme austriac per Dollfuss, eloquentíssims documents han corregut per tota la premsa d'Europa. El colofó encara resulta el següent: durant els dies del combat, usurparen de les caixes del Banc del Treball deu milions de lires, que no s'han trobat per enllot.

A França la manera de robar

també ha estat múltiple. Embulls financiers, com els de la Banca de l'Indo-Xina. Venda de càrrecs en gran escala dins de tots els sectors de l'administració i de la justicia. Emissions de bons a favor d'emprès fictícies, que fallien de seguida, amb tot una parada de polítics que protegia la retirada dels bandolers. Segons la documentació, cada dia més abundosa, sobre el destí dels diners procedents de les Ordes religioses, resulta que només un 23 per 100 arribà a les arques de l'Estat. La resta fou repartida entre els comitès dels diversos partits anticlericals. I hem d'explicar l'escàndol ignominios de l'afer Stavisky? Prou el recordar el lector.

Actualment, un dels països esclatils com a camp de capacitat i bandolerisme són Iugoeslàvia i Turquia. Cens afers se saben del tot: altres tan sols s'iniciuen per la vigilància amaterrissima de la censura. Els més característics consisteixen en els grans empréstims a potències estrangeres (França i Estats Units, especialment) i el degollat abundant d'ells que s'escorre dins les caixes dels partits governants. I norma comú a tots els partits sectaris de tots els països és l'enxufament de mils i mils membres als òrgans de l'administració, que costen milions i milions i milions als ciutadans honestos.

Durant llistes, han fet creure a la gent que tot això obeia a la gestació d'una Humanitat millor. Però, actualment, aqueixa mitologia també és esvaída. Els mateixos partidaris, com si obeissin a una consigna internacional, s'han descosit la boca i han parlat: guerra a Déu. I d'aquí ha nascut l'organització internacional dels Sense Déu. Tots hi són, tots els sectaris rabiós de totes les nacions. El bolxevic i menxevic rus; el mestre laic alemany; els comunistes de tot arreu; els defensors de les dictadures de Iugoeslàvia i Turquia; els nudistes, teòfors, espirituistes, esperantistes de Txecoslovàquia i Bulgària; els radicals i radicals socialistes i simplement socialistes francesos; els masons suïssos; els esquerrians, mandataries de lògies ocultes, de Catalunya; els "socialers" i treballadors de l'ensenyança, d'Espanya. Tots, tots! Compten a Europa com a una trentena de revistes, sota diverses denominacions, però en totes fan constar que són òrgans dels "Sans Dieu". Procuren infiltrar-se dins totes les organitzacions internacionals (Creu Roja, Oficina Internacional del Treball; Oficina Internacional de Educació). I a cada país s'esforçen a fer-se amos de les societats culturals neutres. (Tots els Ateneus Populars de Catalunya, amb rares excepcions, avui són seus dels "Sans Dieu").

Contra d'ells, s'estén la paràdia dels Creients, i molt particularment dels catòlics. Un dia us explicarem les organitzacions internacionals catòliques i la llur obra contra els "Sans Dieu". Avui sols volem recordar que en molts països, les classes socials neutres confiades en alguns polítics, els han donat la batalla, i els han fet, com a rates pestilenques, dels rebostos nacionals. Àustria, Itàlia, Austria, Hongria, Polònia, Alemanya, Grècia, Anglaterra, i... França. Aci es defensen titanicament. No sabem el què pot passar. Una guerra civil? El cas és que el ciutadà francès honrat no tan sols no vol deixar-se espoliar més, sinó que de dia en dia es mostra exigent. No fa gaires dies a París es celebrà una manifestació imponent d'ex-combatents de totes idees. Una de les conclusions que lliuraren al Govern fou aqueix:—Exigim que es posi fi a la desigualtat entre els ciutadans francesos. Els religiosos han de tenir una absoluta igualtat de drets que els no religiosos.

Naturalment, l'esquerriisme o sectarisme perseguit busca recés per a les seves operacions als països febles. Heus ací el cas actul de Catalunya. Ell diu, Espanya viu sota el peu de les organitzacions anti-sectàries. En canvi a Catalunya i umbreja, braveja... Què l'importa l'autonomia o la llibertat de la nostra nació! I la prosperitat de l'agricultura. I l'avenció cultural! Empés per les secces internacionals batudes en retirada en molts punts ell maledic per sostener-se ací i fer caure el Govern actual: imposar la supressió de l'ensenyament als religiosos; la reforma agrària... I en tretant, despescar de totes les arques dels organismes públics.

Aquí, amics, és on actualment hem de guanyar la batalla. Si la guanyem, haurem vençut per Catalunya i una vegada més podrem dir que només el Cristianisme és el veritable guardador de totes les llibertats: de la Llibertat, en fi.

ANGEL GRAU.

(D'Aires de la Conca).

¿CALLOS?

Usando solo tres días el paten-

tado UNGUENTO MAGICO

Hay muchas imitaciones

En todas partes: 1'60 pesetas

FARMACIA PUERTO, Plaza San

Ildefonso, 5 - MADRID

Una impressió de les festes de juny

El crit de les festes atragué el diumenge a aquesta ciutat una gran massa de forasters. De tots els pobles de la comarca i de les veïnes, acudien trens especials, autoomòbils, i cotxes que anaven acocant a l'arteria principal de la ciutat una gran multitud. Després de migdia la Rambla de 14 d'Abril, estava del tot atapeida. Els restaurants, les terrasses deds cafès i bars estaven abarroats. Els braus, les falles i els focs, han estat els incentius que han dut a desplaçar-se aquesta imponent gernació. L'havejat aquest espectacle majestuós que ofereix la nostra Rambla plena de gom a gom, ja compensava tots els afanys dels abnegats organitzadors de la Colonia Valenciana.

Els tres números esmentats de les festes han estat un bon èxit.

Els braus amb tot l'esclat d'una festa a l'aire lliure sota l'esplendor del tarragoní. Les falles, per la nobetat de l'espectacle i al mateix temps per la perenne atracció que el foc exerceix sempre als nostres ulls, han estat molt ben acollides.

Hem de fer notar, no obstant, que la influència notoria d'una pedant literatura periodística ha lograt desviar la pura font popular de la inspiració fallera de l'Arinyo i ens ha presentat aquest pastixó neoclàssic i aquests ninots romans de guardarropia, per a justificar aquesta pocafortunada creació d'unes Pires arqueològico-romanes, que ens recorden l'inventor de la sopa d'all i també aquell retrat den Peyus. "En temps dels romans els homes menjaven amb les mans i amb altres eines". Allí en la imaginació de l'Arinyo ha pogut campar per les seves, ens ha ofert "L'homenatge a l'inventor de l'escudella catalana" d'una tècnica ben nova i d'un veritable sabor popular. La falla del Port, dels au-

tors Raga i Canet ens agrada força, no apartant-se del tipisme d'aquest gènere, encara que hem de protestar energicament la grolleria d'un dels escenaris.

Els castells de focs i la traça, muntats pel senyor Bronchú de Godella, ens agradaren extraordinariament i contribuiren per molt a l'esplendor i grandiositat de l'espectacle que guadirem el diumenge a les nit a la Rambla.

Uns mots de simpatia i d'elogi per les bandes de Moncada i de Tabernes, i per la dolçainera i tabaret que constituïren una joiosa nota artística de les festes.

El concert que donà l'Orfeó dirigit per l'experta batuta del mestre Xavier Gols, amb el concurs de la distingida artista M. Teresa Plana i orquestra ens plagué força, encara que no ens convencé la pensada de donar-lo al passeig arqueològic. Les pedres estan molt bé al seu lloc i al seu temps. Però no hi ha res més perillós que una pedregada arqueològica.

Ires mes. La nostra efusiva felicitació a la Colònia Valenciana que ha ofert a Tarragona aquestes esplendides festes que voldriem perduressin en anys successius.

Em de planyer tant sols aquells esperits mesquins que han volgut presentar aquestes festes com a substitutives de les de Setmana Santa inolvidables, les quals pel seu caràcter i per neixer del més pregon de l'ànima tarragonina son insubstituibles. Lloem doncs, aquestes festes de juny que constitueixen una positiva propaganda per a Tarragona i procurem que regni entre nosaltres la pau d'esperit i el respecte mutu que ens permeti veure aviat les solennes festes de la gran Setmana Santa de Tarragona.

"El noble arte,"

La setmana passada, en una reunió de boxa a Barcelona morí el boxador Julià Martín, víctima d'un k.o. Algun periòdic ha escrit: "Havia temps que no se havien produït accidents semejants en nuestros rings". I Pareu de comptar. Ningú ha estat capaç d'alegar la veu davant un crim inhumà produït sota la capa hipòcrita d'allò que hom anomena "el noble arte del boxeo", quan no es altra cosa que una manifestació de brutalitat, una indústria vergonyosa i un mercadeig indignes el qual té per finalitat la mateixa explotació del cos humà.

No arribariem a comprendre mai la justificació com a esport d'una lluita descarada d'home a home, el resultat de la qual ningú pot preveure—com per exemple el cas de la mort d'un boxador—in el segle dels avenços, de la civilització, del triomf de les gran idees de fraternitat i germanor, de respecte entre els homes... Mes ja sabem com l'exposició de totes aquestes doctrines no és pas sincera, sinó envoltada de la més falsa hipocrisia. Vegi's sinó com l'esport, queuria ésser l'exponent de la noblesa en la màxima expressió de la paraula, s'ha reduït en moltes ocasions, totjust nascut i en ple segle vint, a una vulgar indústria, en una lluita d'interessos vergonyants i finalment, en la justifica-

No arribariem a comprendre mai la justificació com a esport d'una lluita descarada d'home a home, el resultat de la qual ningú pot preveure—com per exemple el cas de la mort d'un boxador—in el segle dels avenços, de la civilització, del triomf de les gran idees de fraternitat i germanor, de respecte entre els homes... Mes ja sabem com l'exposició de totes aquestes doctrines no és pas sincera, sinó envoltada de la més falsa hipocrisia. Vegi's sinó com l'esport, queuria ésser l'exponent de la noblesa en la màxima expressió de la paraula, s'ha reduït en moltes ocasions, totjust nascut i en ple segle vint, a una vulgar indústria, en una lluita d'interessos vergonyants i finalment, en la justifica-

cio de l'acte més immoral, de la lluita aferrissada d'home a home per guany problemàtic d'un munt de diners.

Ja sabem que un combat de boxa sempre acaba malament, mes com a homes ens té de repugnar semblant espectacle. Ja que l'onada modernista ha desvirtuat tantes vagues el concepte noble de l'esport, els que encara el conservem no havem de contribuir de cap manera a les lluites de la boxa.

Un colofó significatiu. Al declarar els metges la mort del dissident Martín, l'empresa del local anuncia al públic que tornaria l'import de les localitats si aquest preferia, i que en cas contrari la recapta serà entregada als familiars de la víctima. Doncs bé: tot el públic va passar per la gixeta a recollir l'import de les localitats.

Creiem que sobre el comentari.

Còpies a màquina

rapides, pulcritut, economia.

Rao en aquesta Administració.

SE VENDE

de la casa situada en la calle Mayor de Torredembarra.

Informes en esta Administració

consultorio de enferme-

dades de los OJOS

ANTONIO ARTAL

Médico del Cuerpo de la Marina civil por oposición. Ex-ocultista del Dispensario de Nuestra Señora de Pompeya (Barcelona)

RAMBLA DE SAN JUAN 27, 1°

HORAS DE CONSULTA: Todos los días de 9 a 12 y de 3 a 5. Los miércoles, de 6 a 8 de la noche.

VISITA EN VALLS: Todos los miércoles, de 9 a 13

VIDA RELIGIOSA

SANTORAL

Sant MAGENCI, prevere, PELAGI, màrtir i Sta. PERSEVERANDA, verge

Missa del dia

De Sant Joan i Sant Pau, màrtirs. -- Doble. -- Ornamentals vermellos

Eren germans, nascuts a Roma, i havien ocupat alt càrrec en la cort de Constantí i dels seus dos immediats successors, i exercit les armes de la milícia imperial. Quan l'apostasia de l'emperador Julià s'esdevingué, els dos Sants, per no macular-se amb les abominacions paganes, abdicaren llurs dignitats, i es retiraren a sa casa de Roma i es dedicaren a fer bé als desvalguts. Convidats a tornar a llurs càrrecs, es negaren a servir l'enemic del Crist. Llavors l'emperador els envia el dignatari de la Cort, Torencià, donant-los deu dies per decidir-se a tornar al seu servei; més els Sants mantingueren la voluntat de seguir al Crist i de no tenir comunicació amb l'Apòstata, i, entenent que s'havien de preparar per a morir, distribuïren els bens als pobres. Al dia fixat foren presos i tancats en sa pròpia casa del Mont-Celio, on els fou portat un ídol pagà perquè l'adressin, i havent refusat l'ordre imperial, foren decapitats, en l'any 362. Llurs cosssos foren enterrats secretament en la mateixa casa, on més tard foren trobats, la qual fou convertida en Basílica.

Missa per a demà

Missa de demà

Del Dia IV dins l'Octava de Sant Joan. — Semidoble,

Color verd

QUARANTA HORES

Es celebren a la parròquia de la Trinitat essent les hores d'exposició de vuit a les onze del matí i de les quatre a les vuit de la tarda.

El dia 30 comencen a Sant Domènec.

RECES MENSUAL A SANT FRANCESC

Per a homes i joves el divendres, dia 29, a dos quarts de vuit del vespre.

Cultes per avui

CATEDRAL (Capella de la Mare de Déu del Claustre). — Tots els dies a les set, missa i mes del Sagrat Cor.

SANT JOAN. — Tots els dies misses a les sis, set, vuit i dos quarts de nou.

Tarda, a les set, Rosari i octavari de Sant Joan.

Catecisme de sis a set a la Sala parroquial.

SANT FRANCESC. — A dos quarts de vuit, missa i exercici dels trenta dimarts de Sant Antoni.

Tots els dies, a les vuit, Exposició mes del Sagrat Cor, sermó i reserva.

Tarda, a les sis, Catecisme al Casal.

TRINITAT. — A les vuit, missa de

CAVES

CASTELLBLANCH

Sant Sadurní de Noya

El descuento anunciado

lo obtendrá usted haciendo sus compras, en las casas anunciantas, mediante la presentación de estos anuncios le será abonado el descuento que marca cada anuncianta en sus respectivos establecimientos una vez sepa el precio de sus compras, presenta el anuncio y obtendrá el descuento. Estos vales sirven exclusivamente para el mes de la fecha y puede canjearse solo uno por cada compra.

VAL 5 %	Juny 1934	JOIES I RELLOTGES P. AUMATELL TALLERS PROPIS Angel Guimerà, 4 Telef. 430. - Tarragona
VAL 5 %	Juny 1934	“Radio Ingeniero,” Reparación de Radio-Gramolas. Cine sonoro, etc. Pianos, Radio, Instrumentos Casa Arbona Conde de Rius, 19

VAL 5 %	Juny 1934	“R. MARTÍ” Especialitat en instal·lació i reparació d'electro-Bombes, de totes marques i classes. Rambla 14 d'Abril, 70
---------	-----------	---

Entresuelos Valencia SALDOS Y NOVEDADES	Juny 1934	PESCADOS FRESCOS Salvador Borrut Unió, 12. - Telf. 183
--	-----------	--

MES DE JUNY

DEDICAT AL SAGRAT COR DE JESUS

MATÍ

CATEDRAL. — Durant la missa de dotze.

Capella del Santíssim. — A la missa de vuit. Festes a dos quarts.

Capella del Claustre. — Durant la missa de set.

SANT JOAN. — Durant les misses de sis i vuit.

SANT FRANCESC. — Durant la missa de vuit.

TRINITAT. — Durant la missa de dos quarts de set.

SAGRAT COR. — Durant la missa de dos quarts de vuit.

CARME. — Durant la missa de dos quarts de vuit.

SANT MIQUEL. — Durant la missa de set.

HOSPITAL. — Durant la missa de dos quarts de set.

MERCE. — Durant la missa de sis.

GNES. C. TERCIARIES (Vetlla). — Durant la missa de set.

TARDA

TRINITAT. — A tres quarts de set, amb Exposició.

SAGRAT COR. — A les set, amb Exposició.

CARME. — A dos quarts de set.

SANT ANTONI (Caputxins). — A les set.

SANT MIQUEL. — A les set.

JESUS MARIA. — A dos quarts de set.

Durant tot el mes hi haurà plàctica a l'efecte de poguer guanyar el Jubileu del Sagrat Cor: a Sant Joan, a les vuit matí; Trinitat, a tres quarts de set tarda; i Sagrat Cor, a les set tarda.

Renovació total de Jurats dels Tribunals industrials de Catalunya

Conselleria del Treball

Eleccions per al Consell de Treball de Catalunya

Molt aviat serà enllistit el Cens Electoral Social i es publicaran les llistes definitives, per a elegir els representants de la classe obrera i patronal, els quals han de constituir l'organisme consultiu de treball de la Generalitat de Catalunya.

Els jutges presidents dels Tribunals industrials, dintre el termini que acabarà el 5 d'agost pròxim convocaran les oportunes eleccions en la forma que determina la legislació vigent, i a les quals podran prendre-hi part les entitats patronals i obreres que figurin en el Cens i les inscrites en el termini que fixa la llei.

En les poblacions, cap de partit judicial, on encara no funcioni el Tribunal Industrial, es procedirà immediatament a la constitució del mateix. Es procedirà igualment en les poblacions cap de partit on encara s'hagin de crear, prevís els informes i tràmits que estableix l'article 429 del Codi del Treball.

L'escrutini general i proclamació dels vocals, es celebrarà el dia 12 d'agost pròxim.

Antonio Segú

CORREDOR DE

FINCAS

MENDEZ NUNEZ, 21, baixos
Teléfonos 748 E y 748 X

TARRAGONA

BOLSA DE TRABAJO

(SECCION DE MUJERES)

Se ofrece niña de 14 años para darse portería.

Se ofrece niñera.

Mujeres para faenas, desean conocerse.

Familia con buenas referencias dependiente.

Despacho: Armañá, 11, 2.º—Horas de oficina, de 6 a 7 y media.

Cuideu-vos
l'estòmac
perquè és la base de
la vostra salut

Jo vaig patir
com vós, però em va
curar el
DIGESTÓNICO
del Dr. Vicente
ES VEN A LES FARMACIES

Informació de Borsa

Barcelona 25. Juny 1934

Interior 4 % 71'25

Exterior 4 % 87'25

Amortizable 5 % 1917 91'75

..... 1920 94'75

..... 1927 91'—

amb impost 91'—

Amortizable 5 % 1927

sense impost 102.—

Accions f. e. Nord —

..... M. Z. A. —

..... Andaluzos —

..... Orense —

DIVISES

París 48,40 150

Londres 36,95 105

Roma 63,— 120

Ginebra 238,50 175

Bruselas 171,50 175

Nova York 7,35 137

Berlín i Hamburg 283,50 185

Florins —

Flerins —

Danisos —

(Informació facilitada pel Banc Comercial de Barcelona).

BODEGAS FOF de

Francisco Oriol Fontbaté

Vinos, aceites, jabones y patatas classes superiores.

Calle Solé, 4 (frente al Mercado Central)

Se sirve a domicilio

Si voleu delectar-vos en els vostres viatges, excursions, etc., utilitzeu els serveis de

TAXIS DOMÈNECH

Equipats amb aparell de ràdio.

Adreçeu-vos al Telf. núm. 13.

Rambla Sant Joan, 44, entresol

MOBLES

CASA RICOMÁ

Gran assortit de totes classes.

Sempre novetat

Rambla 14 d'Abril, 48

DISPONIBLE

DEPORTIVAS

Futbol

UN ARBITRATGE OBERTAMENT PARTIDISTA DEGUT A COACIONS I AMENACES DEL PUBLIC DE SANT SADURNÍ, FA QUE EL GIMNÀSTIC N'ESDEVINGUI BATUT PER 5 A 2

Ni la Federació Catalana de Futbol envia a Sant Sadurní el delegat que el Gimnàstic l'hi sollicita, ni el terreny de joc on s'efectua el matx Noia-Gimnàstic oferé la màxima protecció a l'àrbitre i jugadors forans, per tal que hi manca l'autoritat que pogues aportar-la.

No és estrany que a fi de comptes i vist el caire desfavorable amb que es desenvolupava el partit, pretenys i logrés abastament la gent de la tira del xampany adjudicar-se l'encontre com li plagué.

Els xicots tarragonins no fòrni- ren l'actuació del diumenge anterior ací a Tarragona, és veritat, però el seu joc fou gairebé sempre el suficientment superior al dels seus oponents, de faís que hom pogues assegurar-los-hi la vistoria.

El primer temps finí amb empata a un punt. Marcà l'empat el Gimnàstic mitjançant Barberà un gol de bonica execució. Començà el cesesper dels "istes" del Noia, que no pararen fins que obtingueren el penalti per ells sollicitat. I heus ací que amb motiu de creuar-se en Guillemat a un davant contrari, el penalty fou atorgat i l'empat assolit, que és a la fi el que es tractava de demostrar.

Tot just iniciat el segon temps, en aveng d'en Barberà finalitzà amb un bon tret que fou el segon punt gimnàstic, punt que representant desventatge per part dels propietaris del terreny, no fou massa ben digerit pels suporters d'aquest equip.

El C. D. Noia s'emprà durament en particular l'interior esquerra en Esteve.

Tant així que Vidal seriosament lesionat als cinc minuts de començat la segona part ja no reapergué. I Samà lesionat també tingue que canviar el lloc amb Barberà.

I fou aleshores que públic, jugadors i referee, tots a una, lluitaren pontra el Gimnàstic fins a remontar-se a 5 a 2, resultat que per "gol average", si és que aquest ha de tenir aplicació, els dóna força profit, puix que ací a casa nostra el Gimnàstic sols logrà un 4 a 2 favorable.

Hem parlat amb el delegat que hi anà i amb alguns jugadors i tots estan d'acord en que "allò d'allà", fou encara pitjor que aquelles "jornades tràgiques" de temps enrera usuals en terrenys de Reus i de Vilafranca.

Forçosament que sense cap protecció, els nostres no tingueren altre remei que fer el paper de "victims".

Sabem que el Gimnàstic ha protestat l'acta. Ens temem, més ben dit, n'estem convencuts que un cop més serà endebades.

Sembla que a la "Fede" li plauria que el "Nàstic" local deixés la "segona preferent". Qui sap si degut a aquest desig, s'abstingué d'enviar al camp del C. D. Noia el delegat demanat, puix que ja els directius gimnàstics es temien la "gesta" d'aquest "públic".

Ens veiem a la fi, que Europa, Noia i Gimnàstic, acabaran el torneig de promoció amb sis punts cada u. Manca saber si tindrà aplicació o no el "gol average": I si no té aplicació, "volveremos a empazar".

LA SELECCIO CATALANA EMPATA AMB LA DEL BRASIL A 2 PUNTS

A l'estadi de Vista Alegre, de Girona, s'acarà diumenge prop passat baix el nom de selecció catalana, un combinat dels cercles C. D. Esports, Sabadell i Espanyol, en contra de l'equip nacional del Brasil, gairebé complet.

Ni així els brasilers pogueren vèncer.

El resultat obtingut en fou un empata a dos gols.

Foren els equips:

Selecció catalana: Fournier, Farriol, Torradefelt, Martí, Solé, Cristià, Prat, Calvet, Gual, Barceló i Doménech.

Equip del Brasil: Pedrosa, Silva, Luz, Ariel, Martin, Canalli, Luis

sinho, Waldemar, Armando, Leônidas i Patesko.

Pels resultats obtinguts arreu d'Europa, i recentment a Catalunya, gairebé tots desfavorables, de molt, a l'onze brasiler nacional, qualificat de cap de sèrie del Campionat del Món, darrerament celebrat a Itàlia, hom pot donar-se compte de la faisó desorganitzada com els campionats mundials es portaren a terme.

TORNEIG DE PROMOCIO

Resultats de diumenge:

Sans, 3; Martinenc, 0.

Granollers, 4; Badalona, 2.

Terrassa, 8; Palafrugell, 0.

Tennis

FINAL DE SEGONA CATEGORIA

Aahir es celebra a les pistes del Gimnàstic, la final de segona categoria, corresponent al Concurs de Primavera. En ella Galan vence a Romeu per 6-2, 6-3.

Aquest matx s'havia ajornat el dissabte prop passat per manca de llum.

Felicitem a Galan, flamant nou campió!

REPRESENTACIO DEL GIMNÀSTIC A NELS CAMPIONATS PROVINCIALS

Es gairebé seguir que per als campionats provincials de tennis, que es començaran a l'estadi del Reus Deportiu el dia de Sant Pere, hi desplaçarà el Gimnàstic la següent representació:

Individuals: Sanromà, Malé, Peña, Bonet i Sabater.

Dobles: Peña-Sabater i Bonet-Sanromà.

Rem

DIUMENGE VIENT AL NOSTRA PORT, ELS CAMPIONATS CATALANS DE IOLS CAÑOE.

El diumenge ací Tarragona tindran lloc els Campionats de iols i cançó, als quals hi concorri- ran tots els cercles catalans.

Segons nostres referències el Nàtic possarà en peu aquestes tripulacions:

Canoë: — Josep Prats.

Iols a 2. — Marca i Besch, timoner, Rafi.

Iols a 4. — Martinez, Fort, Prats i Llaurodó, timoner, Andreu. Procurarem confirmar-ho.

BANQUET-BOL INFANTIL

Junior Infantil - Avanguardistes

El passat diumenge per la tarda es jugà en el camp dels primers un partit amistós de bàsquet, el resultat del qual fou de 11 a 2 a favor dels primers.

Començà el partit amb una valentia avançada del Junior que aturà amb dificultat els contraris.

Amb un joc mogut i molts voltes perillós es va desenvolupant la primera part que acaba amb un 3 a 0 a favor del Junior, un de penal.

Fan els avantguardistes forces avançades en la segona part, sols una es veu coronada pel suspirat basquet, l'únic de la tarda per ells, amb tot i haver-hi tirat moltes vegades. Marquen els juniors altres quatre basquets tots marcats per en Montagut, els de la primera part els fèu en Magaroles; l'altra dels avantguardistes el marca Piñéu.

S'alignaren:

Junior: J. Salort, M. Fortuny, Magaroles, Monagut i Vela.

Avanguardistes: S. Català, P. Casas, J. Piqué, J. Basora, F. Martin.

Arbitrà en R. Cabré.

GRANDES Y PEQUEÑOS

Os purgais ya con

Laxofrutina?

Es un delicioso azúcar de frutas.

LABORATORIOS ORNOSA REUS

Marxa

RETORN DELS MARXADORS VALENCIANS A LA SEVA TERRA

Anit retornaren a València, per tren, els joves Martinez, Martin i germans Alemany, del C. D. Stadium, de València, els quals vinseren a peu des de la ciutat del Túria, amb motiu de les Falles de nostra ciutat.

A la revetlla del Gimnàstic, celebrada dissabte per la nit, dits xicots en nom del seu Club ofrenen al nostra un preciós banderí. El Gimnàstic correspongué amb idèu

tica ofrena. El nombrós públic allí present ovacionà llargament el siriàtic "gest" dels marxadors valencians.

Nosaltres des d'aquestes columnes, corresponem a la seva gentilesa, confiant que el C. D. Stadium per ells representat, podrà fer-se resó del bon acolliment que els seus "homes" han tingut a nostra ciutat.

CICLISME

L'ITALIA ROGORA, DAMUNT CICLES LAZARO, GUANYADOR ABSOLUT DE LA XVI VOLTA CICLISTA A CATALUNYA (V GRAN PREMI DE LA GENERALITAT)

S'ha batut el record de la mitjana de la volta. Aquest ha quedat establert amb el temps de 31'051 quilòmetres per hora.

CLASSIFICACIO DE L'ULTIMA ETAPA

Terrassa-Barcelona
84 quilòmetres

Escuriet, 2 h. 20 m. 40 s. (promediat 35'829 quilòmetres per hora).

Chene, 2 h. 23 m. 7 s.

Cañardo, 2 h. 23 m. 7 s.

Rogora, 2 h. 23 m. 7 s.

Ex-equo: Nicolau, Gimeno, Canavesi, Cardona, A. Deloor, Dignef, C. Deloor, Romannati, Alvarez, Sella, Ros, Catteu, Pages i Tudela, tots en 2 h. 23 m. 7 s.

Giménez, 2 h. 24 m. 20 s.

Blanc, 2 h. 24 m. 20 s.

CLASSIFICACIO GENERAL

Rogora, italiana, cicle Lázaro, 1.416 quilòmetres en 45 h. 36 m. 7 s.; promediat, 31'051 per hora (rècord de la prova).

A. Deloor, belga, cicle Catalunya, 45 h. 42 m. 13 s.

Sella, italiana, cicle Lázaro, 45 h. 34 m. 5 s.

CLASSIFICACIO PER EQUIPS

1. F. C. Barcelona.

CLASSIFICACIO PER NACIONES

1. Itàlia.

CLASSIFICACIO GRAN PREMI MUNTANYA

1. Rogora.

RESTAURANT BUENSUCESO

CALLE BUENSUCESO, NUMS. 6 y 8, al lado de la Rambla de Canalejas y muy cerca de la Plaza de Cataluña. Se sirve a la carta a todas horas.

BARCELONA

TALLER d'ENCUADERNACIONS

Llibres ratllats

Mostruaris - Relleus

Treballs de luxe

Marcel·lí Ollé Carreras

Comte de Rius, 3

TARRAGONA

MURCIA ALTA

EL MEJOR PURGANTE-LAXANTE

AGUAS MINERALES NATURALES DE RAFAEL ESCOFET - TARRAGONA

CARABANÁ

PROPIETARIOS HIJOS DE J.R. CHAVARRI, EXALTADOS MADRID

PURGANTES DEPURATIVAS ANTIBILIOSAS ANTIHERPÉTICAS

NOTES OFICIOSAS

De la Oficina municipal de Turisme
LA DIADA DEL DIUMENGE PASSAT

Aquesta Oficina ha portat un registre aproximatiu dels forasters que vingueren a Tarragona el diumenge passat. Els trens, inclos l'especial de Tortosa, portaren nou mil setcentes persones; mil doscents cincuenta cotxes amb un total de set mil cinquantes persones; i cent sis autocars amb un total de tres mil cent vuitanta.

Can tenir en compte que pel calcul de les persones vingudes en omnibus, es pren com a base que cada minibús hagués fet un màxim de tres vitges. Es obvi que alguns, com els que venien de Reus i de Valls, feren fins a deu o més vitges, la qual cosa augmenta considerablement el nombre de gent arribada. Cal advertir que molta gent es trobava ja a Tarragona des del divendres o dissabte anterior.

Es pot assegurar, doncs, que el diumenge passat la població de Tarragona era doblada.

A la cursa de braus celebrada el

NOTAS LOCALES

CRUZ ROJA ESPAÑOLA

Este Comitè Local nos suplica ha gamos públic que el total recaudado en la fiesta de la "banderita", celebrada el domingo pasado, es de 1.328'60 pesetas, dando por ellorlas más expresivas gràcies a todas ciàntas persones han cooperado a favor de tan humanitària Institució.

Una Guardiola de la CAIXA D'ESTALVI DE LA GENERALITAT ha d'ésser la joia dels vostres fills. Acostumeu-los en la infantesa a l'estalvi quotidià.

DE SOCIEDAD

Procedentes de Madrid llegaran los distinguidos señores Cañellas-Uchoa con objeto de pasar la temporada veraniega en esta ciudad.

Han salido para Barcelona después de pasar unos días en esta, los señores Nuñó-Munté.

Pasan temporada en nuestra ciudad las bellas y simpáticas señoritas Enriqueta y Matilde Roura.

ciumenge a la tarda, van assistir-hi nou mil persones; concurrencia falagüera, la nota de la qual ens ha estat facilitada per conducte molt ben informat.

AJUNTAMENT

A Vigilància municipal ha restat dipositada una pulsare de metall groc tribada per el senyor Solano en un dels col·legis d'aquesta ciutat, el dia 23 del corrent.

INSTITUT MUNICIPAL D'HIGIENE

Durant la setmana que finí el dia 23 de juny 1934, els coeficients per mil habitants re mortalitat i natalitat, pel nombre de naus i traspasats, en aquesta ciutat ha estat el següent:

Natalitat, 0'184

Mortalitat, 0'184

essent el nombre re

Nats vius, 6.

Nats morts, 1.

Morts per totes causes i edats, 6.

Morts de menys de un any d'edat, 0.

Morts per malalties infeccioses, 1.

Crónica taurina

El domingo se celebró con buena entrada, la corrida anunciada en la cual actuaban como matadores, los hermanos Bienvenida mano a mano, don Félix Gómez, de Colmenar Viejo (Madrid), nos mandó seis novillos toros, Cruce Conde de la Corre, que para la solemnidad que se daba a la corrida no eran de presentación aceptable, a más de ser pequeños y faltos de poder.

Al hacer el paseillo las cuadrillas; los matadores fueron aplaudidos, obligándoles a salir al tercio como recuerdo y recompensa a la corrida del año anterior.

Pero pronto se desvaneció todo.

Primer. — Manolo lo recibe con cinco verónicas muy movidas y del mal gusto, el toro toma tres varas, Bóbbita IV pone un par estupendo de banderillas. Manolo toma los trastos, da dos pases por alto, un natural, realiza una faena breve y sosa y mata de un pinchazo y un degollazo. Palmas y pitos. Este toro arrojó al tendido un pedazo de madera de la barrera sin consecuencias para el público.

Segundo. — Pepe le da unos capotazos muy movidos y pésimos, en quites nada, menos mal que tiene ríos a dos peones que están incansables, pero los maestros hasta la fecha se han portado con muy pobas ganas de trabajar, el público que lo está notando les dedica una soberana pita, a los de a pie y a los de a caballo, tres pares buenos y Pepe realiza una faena por la cara mala, dos pinchazos en el hueco y media pescuecera. Pitos.

Tercero. — Sigue el aburrimiento, arranca el toro furioso, hay dos buenas puyazos de "Peseta", bien en banderillas. Manolo hace ua faena de alimo, para recetar ds pescueceras que el toro escupe y u descallo. Pitos.

Durante el descanso el "Nano de Benifayó" nos proporcionó un ratito de distracción con el concierto de "Doisaina".

Cuarto. — Sale hecho una flecha, Pepe le dà unas verónicas aceptables, a la salida de una vara, le dà Pepe unas chicuelinas y unas verónicas muy aceptables, pero afín podia él y su hermano dar más de si. Manolo dà dos verónicas de rodillas, Pere coge los palos y pone tres pares de banderillas que le ofrecen unos espectadores de sol, magnificos. Ovación. Empieza la faena con 3 naturales, dos por alto, un molinete agarra al toro por el pitón y le obliga a pasar, y entrando bien, agarra una estocada casi entera en su sitio y el toro cae hecho una pelota. Ovación, orejas, rabo y vuelta al ruedo.

Quinto. — Sale y se queda parado en el centro de la plaza unos minutos, se arranca y en pocas destroza el burladero, es el toro mayor que ha salido, unas verónicas regulares de Manolo, que torea de muy mala gana, hay tres buenas puyazos, el espectador de sol, que ofreció antes las banderillas les ofrece a éste tres pares que coloca bien, ovación, el toro arranca y destroza la barrera durante la persecución de un peón, y lo recoge Manolo sentado en el estribo y le dá dos pares buenos, dos pod alto, dos de rodillas, un molinete, lo coge por el pitón y le obliga a seguir, le dá un pase y se queda de rodillas de espalda al toro, se levanta rápido y le larga media estocada, y el toro cae medio degollado como una pelota al cabo de unos segundos. Ovación, orejas y rabo y vuelta al ruedo. Obligando a lesionar a los medios a los dos hermanos.

Sexto. — Sale rápido como una flecha. Unas verónicas de Pepe muy movidas, a la salida de una puya dà unos faroles muy buenos, y ambos hermanos toorean al alimón, rematando Pepe con una rebolera, para Manolo rematarlo con la montera. Pepe brinda des el Centro de la plaza, realiza una faena regular muy móvil, media estocada y dos descabellos. División de opiniones.

Durante este toro, los hermanos lo banderillearon estupendamente, después de varios adornos.

Sección marítima

MOVIMIENTO DEL PUERTO

Entradas

Vapor español "Teresa", procedente de Mahón, con zufre.

Vapor español "Artza Mendi", procedente de Segunto, con carga general.

Vapor alemán "Girgenti", cargado.

Salidas

Vapor español "Artza Mendi", con carga general para Barcelona.

Vapor español "Cabo Cullera", amarrado.

Vapor español "Antonio de Santestegui", en descarga.

Vapor alemán "Girgenti", cargado.

Buques que tienen pedido atraque

Vapor inglés "Pelayo".

Vapor alemán "Klio".

SERVICIO METEOROLÓGICO DE MADRID

Bajas presiones Oeste Francia,

Canal Mancha entre Baleares y Ma-

ruecos, Golfo Génova; altas Oes-

tate de Portugal, sobre Polonia y Es-

andinavias, probable costas Cana-

brias, vientos Oeste cielo nubo-

so, chubascos, marejadilla. Resto

litoral tiempo de cielo algo nubo-

so. Pónebre moderado en Estrecho

de Gibraltar.

SE VENDEN

A precios reducidos, por tener que ausentarse de la población, se venden muebles y persianas en muy buen estado.

Razón en esta Administración.

Foc, robatori i atracament

NOVA MODALITAT D'ASSEGURANÇA COMBINADA AMB UNA SOLA POLÍCA

Amb 9'40 Ptes. A L'ANY POT ASSEGURAR-SE

4.000 ptes. de mobles, miralls, cristalleria, re-

loches, objectes de plata, robes, illi-

bres, provissions de casa, efectes

de cuina, etc., etc.

400 ptes. de joies.

40 ptes. en metàlic, bitllets de Banc o va-

itors.

INCLUIDS ELS IMPОСTOS

Amb 19'95 Ptes. a l'any:

10.000 ptes. de mobles, miralls, plata, etc., etc.

1.000 ptes. en joies.

100 ptes. en metàlic, bitllets de Banc o va-

itors.

INCLUIDS ELS IMPОСTOS

Amb 59'05 Ptes

25.000 ptes en mobles, miralls, objecte de pla-

ta, etc., etc.

4.500 ptes en joies.

250 ptes en metàlic, bitllets de Banco o va-

itors.

INCLUIDS ELS IMPОСTOS

ASSEGURANÇA MODERNA QUE OFEREIX

LA PREVISIÓN NACIONAL

(filial de LA CATALANA)

Comisionat principal a la Prov. de Tarragona

S. VALLVÉ - S. Miquel, 12

CON 100 PTAS

LE

AYUDAMOS

PARA QUE

PUEDA

MEJORAR

DE RECEPTOR

Representant oficial

Pau

Ricomà

14 d'Abril, 48

Tarragona

PHILIPS

Línea de Baleares

Servicio rápido y regular, correo y pasaje. Motonave, Camarotes de lujo.

TARRAGONA a PALMA los miércoles, a las 20 horas.

PALMA a TARRAGONA los martes, a las 20 horas.

Servicio para MAHON e IBIZA

LÍNEA RÁPIDA de pasaje y carga para ÁFRICA y CANARIAS.

Salida quincenal de TARRAGONA para VALENCIA, ALICANTE, CARTAGENA, ALMERIA, MÁLAGA, CEUTA, CADIZ, LA PALMA, TENERIFE, LAS PALMAS.

Conocimiento directo para FERNANDO POO.

Para informes los consignatarios:

Hijos de J. Vilá y Granada

TELEFONO 11

C. JAIME I

Dirección

telefónica

telegáfica

VILAGRANADA

Conferencias telegráficas

EL PLEITO ENTRE EL GOBIERNO Y LA REGION AUTONOMA

DECLARACION MINISTERIAL

EL PRESIDENTE dice: El Presidente del Consejo de Ministros tiene la palabra.

(El jefe del Gobierno se halla fuera de lsalon y sale un ujier para llamarle precipitadamente. Mientras se pueblan escaños y tribunas, que quedan repletos. Se refleja gran expectación en la Cámara.

Entra el JEFE DEL GOBIERNO, que comienza diciendo:

"Señores diputados: Habréis de permitirme que inicie yo el debate. Si es cierto que la función parlamentaria consiste, las más de las veces, en un diálogo entre el Parlamento y el Gobierno, habréis de comprender que sería más cómodo expresar el pensamiento propio.

Si renuncio a esta posición y me apresuro a iniciar el debate, es por diversos motivos, pero entre los más importantes, éste: la necesidad de encuadrar el debate por causas de serenidad y templanza.

Se ha dicho — agrega — que el asunto de la ley de Contratos de Cultivo es político, y yo he pensado: Es verdad, pero fijaos en que principalmente lo es de carácter jurídico.

Para ello basta examinar su tramitación y la actitud adoptada consistente en un formulario acatamiento de la sentencia del Tribunal de Garantías y la inmediata votación de otra ley análoga. Esto es marcadamente jurídico.

El señor GOICOECHEA: Jurídico penar. (Rumores.)

El JEFE DEL GOBIERNO: El desbordamiento, en Cataluña, de

discursos inéamados, discutiendo la actuación y competencia del Gobierno y las Cortes, y aun suponiendo que ambos se aparten de cauces netamente republicanos, constituyen también actos jurídicos, pero es cierto que tienen relación con los de carácter político.

¿Qué ha ocurrido? Sencillamente, que ha dictado una sentencia el Tribunal de Garantías contra la cual la Generalidad de Cataluña ha adoptado estas dos posturas a continuación:

Primera. — Acatamiento ritual de la sentencia.

Segunda. — Reproducción de la misma ley.

Es decir, se hace que reviva y se ponga en pie un cadáver y aún más, se lo echa encima. ¡Pesa mucho un cadáver para llevarlo por un largo, interminable camino, a cuestas!

Ante estos hechos el Gobierno no experimentó turbación en su camino, pero fué sin embargo el asunto objeto de amargas reflexiones. Sin proponérselo, sin sospecharlo sin duda y sin entrar en sus propósitos, es lo cierto que el acto de la Generalidad puede perjudicar a la propia Cataluña y a las demás regiones españolas que sientan apetencia de autonomía, y a la propia República.

Es evidente que esa actitud puede perjudicar a Cataluña, porque hay un hecho, y es este: que las Cortes Constituyentes aprobaron la Constitución, el Estatuto de Cataluña y la ley orgánica del Tribunal de Garantías Constitucionales. Una sentencia de este Tribunal, si alguna vez surge un nuevo conflicto entre la Generalidad y el Estado, fallándose en contra de éste, en no acatarla, puede perjudicar a la Generalidad, y por tanto, a la propia Cataluña.

Y ahora, cuando viene un fallo

de ese Tribunal, parece que la Generalidad dice que no le gusta, y esto puede sentar un mal precedente porque en lo sucesivo el Estado, como digo, en caso contrario, podía desacatar los fallos, y entonces menguar la autonomía.

Puede perjudicar a las demás regiones autónomas porque ante este precedente es natural que el Estado se manifieste receloso, avaro de su autoridad, con perjuicio a otras regiones que deseen la autonomía. Yo, que he sido y soy autonomista, yo que en Valencia he propagado las ideas de este carácter, y que aspiro, en su día, con los demás compañeros, a traer el proyecto de estatuto de mi región, tengo que decir que el precedente que ahora se sentaría sería funesto para las demás regiones.

También perjudica a la República porque ésta puede ser más o menos liberal, más o menos moderada, incluso sentir ansias de positiva renovación, pero siempre, tendrá que basarse en el respeto al sufragio, e nel respeto a la ley y en el respeto a los fallos de los tribunales.

En cuanto una entidad o un ciudadano pueda decir: este fallo no me gusta, no lo acato, no habrá República posible y ni siquiera con vivencia ciudadana. Todos estás convencidos que el Estado es más fuerte que la región autónoma, al menos en política, y sin embargo, no sería tampoco posible la República si el Estado, ante el recurso de un simple ciudadano ante el Tribunal de lo Contencioso, no acatara los fallos de los tribunales, sino que se dispusiera a decretar nuevas disposiciones para ostrar el cumplimiento de la ley.

No creo que haya ningún diputado que discrepe de estas afirmaciones. Frente a esta anomalía, como habría de reaccionar el Poder

público? Habría dos caminos: reaccionar gallardamente por el camino de la acometividad, de la gallardía aparente, de la gallardía política, o recogerse para buscar el camino de la ponderación, el jurídico.

Acaso pueda decirse que si se ha elegido por el Gobierno este camino ha sido por tenerse a su frente un abogado. No es cierto, porque en la elección de este camino el Gobierno ha habido completa unanimidad.

pondrán a todos y a cada uno de sus componentes, y, como siempre, la historia será la encargada de resolver en sus errores y aciertos.

Hasta ahora el Gobierno no ha sentido la preocupación de hacer sentir su poder, sino de ejercerlo primeramente. Varios aspectos tie-ne la reacción experimentada por el Gobierno ante estos hechos. La primera, una especie de desdén hacia el acuerdo: más bien, el deseo pulcro de no utilizar el remedio sino en momento oportuno.

(Continúa la sesión.)

LA POSICION DE LA C. E. D. A.

Madrid, 25. — En su domicilio social se reunió esta mañana la minoría Popular Agraria, bajo la presidencia de Señor Gil Robles y con gran asistencia de diputados.

La secretaría política de A. P. facilitó de la reunión la siguiente referencia:

"Después de amplia deliberación, acordó con absoluta unanimidad reafirmarse en su criterio de intangibilidad de la sentencia dictada por el Tribunal de Garantías Constitucionales en la cuestión de competencia de la ley de contratos de Cultivos de Cataluña y dar los votos de confianza que sean necesarios al Gobierno para que disponga el cumplimiento de esta sentencia, que deja a salvo integral la soberanía del Estado español y no atenta contra la autonomía regional, sobre lo cual la minoría Popular Agraria ratifica el criterio que inspira el programa doctrinal de la Ceda.

La minoría acordó declarar de urgente aprobación la ley sobre jueces y fiscales municipales y reposición de

funcionarios destituidos, la de Arrendamientos rústicos y muy especialmente aprobación de una fórmula, siquiera sea transitoria, para remediar el problema del paro."

EN TORNO AL PROBLEMA CATALAN

Madrid, 25. — El único tema de comentario en los pasillos de la Cámara, que desde primera hora se vieron muy animados, fué el asunto de Cataluña, y los acuerdos adoptados por el Consejo de ministros celebrado esta mañana en relación con este pleito, y el levantamiento de la previa censura como consecuencia a su vez del levantamiento del estado de alarma.

Se hacían muchas conjeturas acerca de la tesis que mantendría el presidente del Consejo en su discurso y las derivaciones que pudiera tener. A primera hora de la tarde conferenciaron detenidamente los señores Martínez de Velasco y Maura (don Miguel). Terminada la conferencia, conseguimos hablar con éste, quien nos manifestó:

— Tengo la impresión de que no habrá debate político derivado del discurso del señor Samper, sino que éste se limitará a exponer lo ocurrido en el problema catalán.

— Luego — agregó — tocará muy por encima la posición del Gobierno en el mismo, y terminará anunciando que oportunamente recabarán de la Cámara la autorización que concede el artículo 61 de la Constitución, de legislar por decreto con arreglo a bases concretas y según el texto que este artículo indica.

Nos agregó que caso de que no se limitara la sesión de hoy al discurso del jefe del Gobierno, si no que tuviera derivaciones, él intervendría después.

También conversamos con persona muy afecta al jefe del partido radical demócrata, señor Martínez Barrio, que nos dijo que su posición en estos momentos era de franco apoyo al Gobierno por prestigio del Poder público.

'LA PREVISIÓ NACIONAL' FILIAL DE **LA CATALANA** DE SEGURS CONTRA INCENDIS

(FUNDADA L'ANY 1897)

Inscrita al Registre del Ministeri del Treball per R. O. de 8 de juliol de 1909

Assegurances contra ROBATORI, MOTI, ROTURA DE VIDRES i INDIFELITAT D'EMPLEATS

Capital suscrit: 2.500.000 pesetes

Comissionat principal

St. Miquel, 21

S. Vallvé

Telèf. 558

Capital desemborsat: 750.000 pesetes